

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA NR. 240
din data de 12.04.2017

Dosar nr. 797/2016

Petiția nr. 7298.07.12.2016

Petent:

Reclamat: Ministerul Public

Obiect: neparcurgerea tuturor căilor de atac ale instanțelor de judecată, într-un dosar penal de cercetare de către partea reclamată.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul sau reședința petenților

I.1.1

I.2. Numele, domiciliul sau reședința reclamatului

I.2.1 Ministerul Public,

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1 Petentul susține că partea reclamată, refuză să facă recurs în dosarul nr.15061/99/2011, prin care a fost condamnat la detenție.

III. Procedura de citare

3.1 Prin adresa înregistrată cu nr.7298/21.12.2016, Colegiul director a adus la cunoștința petentului prevederile Legii nr.254/2013, actualizată, privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate depuse de către organele judiciare în cursul procesului penal, precum și prevederile art. 28 și art. 29 din Ordinul nr.144/11.04.2008, privind aprobarea Procedurii interne de soluționare a petițiilor și sesizărilor la CNCD, fiind invocată vădita neкомпетенță.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentului

4.1 Petentul susține că partea reclamată prin procurorul din cadrul Parchetului Iași, Serviciul Teritorial DNA, desemnat să cerceteze dosarul penal în care este direct implicat, nu a înaintat recurs la Decizia nr.829/18/12/2014 a anterioarei instanțe de judecată. Petentul neavând astfel posibilitatea să parcurgă toate căile de atac în fața instanței de judecată. Ca urmare, Recursul procedural penal prin care ar fi trebuit să fie judecat petentul la Înalta Curte de Casație și Justiție, nu a mai avut loc.

Susținerile părții reclamate

4.2 -

V. Motivele de fapt și de drept

5.1 Colegiul CNCD reține că petiția, așa cum a fost formulată relevă o situație în care, partea reclamată nu a parcurs (epuizat) toate căile de atac la instanțele de judecată, într-un dosar penal de cercetare în care petentul este inculpat.

Potrivit definiției discriminării, astfel cum este reglementată în O.G. nr.137/2000, republicată, Colegiul director precizează că în situația persoanelor tratate diferit, tratamentul în speță este datorat apartenenței lor la unul dintre criteriile prevăzute în textul de lege, art. 2 din O.G. nr.137/2000, republicată. Colegiul director trebuie să analizeze dacă tratamentul diferit a fost indus datorită unui criteriu prevăzut de art.2 alin.1), respectiv rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenența la o categorie defavorizată, care să fi constituit elementul determinant în aplicarea acestui tratament. Or, condiția criteriului ca motiv determinant trebuie interpretată în sensul existenței ca circumstanță concretizată, materializată și care constituie cauza actului sau faptului discriminatoriu, și care, în situația inexistenței, nu ar determina săvârșirea discriminării. Astfel, natura discriminării, sub aspectul ei constitutiv, decurge tocmai din faptul că diferența de tratament este determinată de existența unui criteriu, ceea ce presupune o legătură de cauzalitate între tratamentul diferit imputat și criteriul interzis de lege, invocat în situația persoanei care se consideră discriminată. Curtea Europeană de Justiție a arătat că în cazurile de discriminare, în situația în care persoana care se consideră discriminată ar stabili o situație de fapt care să permită prezumția existenței unei discriminări directe sau indirecte pe baza unui criteriu interzis, punerea efectivă în aplicare a principiului egalității de tratament ar impune atunci ca sarcina probei să revină persoanei acuzate de discriminare, care ar trebui să dovedească că nu a avut loc o încălcare a principiului menționat. În acest context, reclamatul (pârâtul) ar putea contesta existența unei astfel de încălcări, stabilind prin orice mijloc legal, în special că tratamentul aplicat persoanei care se consideră discriminată este justificat de factori obiectivi și străini de orice discriminare pe baza unui criteriu interzis. (A se vedea în același sens și jurisprudența Curții Europene de Justiție, cauza Bilka Kaufhaus, parag.31; cauza C-33/89 Kowalska [1990] ECR I-2591, parag. 16; cauza C-184/89 Nimz [1991] ECR I-297 parag. 15; cauza C-109/88 Danfoss [1989] ECR 3199, parag. 16; cauza C-127/92, Enderby [1993] ECR 673 parag. 16.)

5.2 Colegiul director în ședința de deliberări a cauzei, este chemat să se pronunțe potrivit unei situații de fapt prin care, partea reclamată nu a parcurs (epuizat) toate căile de atac ale instanțelor de judecată, într-un dosar penal de cercetare.

5.3 Astfel se poate considera discriminare;

- o diferențiere
- bazată pe un criteriu
- care atinge un drept.

Colegiul director analizează petiția, raportat la elementele constitutive ale unei fapte de discriminare și observă că, petentul reclamă refuzul acțiunii părții reclamate de a face recurs într-un dosar penal ce vizează o condamnare la detenție a petentului. Ca atare, Colegiul director ia act de prevederile Legii nr.254/2013, actualizată, privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, potrivit căroră; la art. 6, alin.1), “În timpul executării pedepselor și a măsurilor privative de libertate, este interzisă orice formă de discriminare pe temei de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, gen, orientare sexuală, opinie ori apartenență politică, avere, origine socială, vârstă, dizabilitate, boală cronică necontagioasă, infecție HIV/SIDA, sau pentru alte temeuri de același fel”. Conform prevederilor Art. 56, alin.1) “Exercitarea drepturilor persoanelor condamnate nu poate fi îngăduită decât în limitele și în condițiile prevăzute de Constituție și lege”. Conform prevederilor alin.2), “Împotriva măsurilor la exercitarea drepturilor prevăzute de prezenta lege, luate de către administrația penitenciarului, persoanele condamnate pot face plângere la judecătorul de supraveghere delegate, în termen de 10 zile de la data cunoașterii măsurii luate”.

5.4 Astfel, Colegiul director având în vedere prevederile Legii nr. Legii nr.254/2013, actualizată, privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertatea dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, precizează că, CNCD nu are competența materială de a se pronunța prin hotărâre asupra faptelor sesizate, fiind depășite atribuțiile stabilite prin O.G nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată. Colegiul director admite excepția de necompetență materială invocată din oficiu.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu unanimitate de voturi ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Admite excepția de necompetență materială invocată din oficiu, potrivit Legii nr.254/2013, actualizată, privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertatea dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal.

2. Clasarea dosarului

3. O copie a hotărârii se va transmite părților

a) Ministerul Public,

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicata și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

BERTZI THEODORA – Membru

DINCĂ ILIE– Membru

GHEORGHIU LUMINIȚA – Membru

ISTVAN HALLER– Membru

JURA CRISTIAN– Membru

LAZĂR MARIA – Membru

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

Redactat Gh. L și R.O